

גמירא, כמובן לא יכולנו לסדר עשית המנחה בכל הפרטים הרבים, עד שרבי שמעון'לה פתח ואמר כל סדר המנחה בבקיות וסדר נפלא, וממש ראינו כי כל התורה הי' אצלו כמונח בקופסאו.

זכורני עוד כי פעם אחת בהשיעור מענין לענין הגיענו לדברי הגמרא זכחים ע"ו. איברי חטאת שנתערבו באיברי עולה ר' אליעזר אומר יתן כל התערובות למעלה על המזבח ורואין בשר החטאת כאילו הם עצים ולדברי ר' יהודא גם רבנן מודים באיברי חטאת שרואין אותם כאילו הם עצים ופליגי רק באיברי בעלי מומים שנתערבו, אע"פ שבאיברי חטאת ישנו הלאו כל שממנו לאישים הרי הוא בבל תקטירו כי הקריבו האימורים אבל רואים אותם כאילו הם עצים וכן ביומא מ"ו: וכן בכמה מקומות במס' מנחות לענין שאור ודבש. וחברנו הבקי העצום של הישיבה הגאון ר' יוסף בויס ז"ל הי"ד מאישוביצא, הקשה קושיא אחת אשר לפי דבריו היו ראויים להעלות למערכה כל מיני עצים ולא דוקא של תאנה ושל אגוז ושל עצי שמן וכל עץ שיש בו תולעת פסול למזבח, כדתנן במס' מדות ובמנחות פ"ה.

רבינו הגדול רבי שמעון'לה התרגש מאד מקושיא כמו זאת, ותפס בפיאות וזקנו והתחיל בקול גדול, הלא יש קדושת מזבח ויש סובב ויש יסוד, ויוסף שלנו רוצה להכשיר כל העצים למערכה, ומי שראה את ההתרגשות והזעקה של רבי שמעון'לה ופניו הלוהטים, הי' נראה כמו שיוסף אישוביצער עומד, כאן על המערכה ונותן עצים פסולים דלא חזו למערכה. ואנכי כשהייתי טליא אמרתי בלבי על מה כל

התרגשות הזאת, הלא הוא אינו מעלה אותם רק הוא שואל, אך ר' שמעון זי"ע הרגיש כי שאלה כמו זאת היא פגם בתוה"ק וכל התורה כולה היא חייו ממש, ובזאת השאלה שלא כהלכה הוא כחילול תוה"ק, וכן הי' כבר נהוג בהשיבה שמי שהי' צריך לפתור איזה שאלה הלך אל רבי שמעון'לה והוא ז"ל הי' כמו אורים ותומים ואין אחרי דבריו כלום.

תלמיד אחד נסע לקראקא בעת שר' שמעון'לה כבר הי' שם, ואני שלחתי על ידו מעות לרבינו מהר"ש ז"ל. זכורני שאח"כ קבלתי ממנו מכתב בתודה רבה, וכתב אלי 'אתה מן התלמידים היחידים שעומדים לי לעזרה, אך לא אסכים על דרך הלימוד הרגיל שגם נהוג אצלך. והוסיף בזה"ל: הייתי בזמן העבר ג"כ עשיר ורק ירדתי ממצבי, ונעשיתי בעוה"ר לקופה של צדקה, וכשם שהקופה של צדקה אינו מתפעל מן הנותנים ואינו מתרעם על הבלתי נותנים, כך אנכי אינני מתפעל ובהכרח לפני לומר לך גם בהזדמנות זו כי הדרך של פלפול הרגיל אינו טוב. הוא רבי שמעון הגדול הי' צדיק במלא מובן המילה, יחיד בדורנו. זי"ע ועכ"י. עכ"ד.

הרב הגאון המפורסם מהר"ר שמואל וואזנער שליט"א, שהי' מקורב מאד אל הגאון הקדוש זי"ע הי"ד, בעת לומדו בישיבה בלובלין, סיפר כי הי' בחדרו של הרב הגאון מהר"ם שפירא ז"ל, כאשר בא אליו יהודי אחד גבה קומה מאד מרשים, וביקש איזה טובה מן הגאון מהר"ם שפירא ז"ל, היהודי הזה הודיע לכבוד מהר"ם שפירא ז"ל שהוא מילדי עיר זעליחאב ומבקש מהרב ז"ל איזה טובה פרטית. מהר"ם שפירא ז"ל שאל אותו

פעם אחת כשישב הרב מהר"ם שפירא ז"ל ביחד עם ר' שמעון'לה ז"ל, ורצה הרב ז"ל לבחון עד כמה מגיע גאונותו של ר' שמעון'לה, ושאל לו איזה שאלה ועוד איזה שאלות והשיב על כל דבר ודבר מראה מקום שם, וזאת במס' ב"מ שם, וזה משנה מפורשת במס' עוקצין, זאת לשון הזוהר וכו'.

אמר לו הרב ז"ל, אינני מבין מה שכ"ת מתאונן על שכחת התורה, ואם כ"ת זוכר הכל כ"כ בבירור עכשין, מה הי' זוכר לפני השכחה? וישב הגאון עם משניות בחיקו וענה לו בתמימות, "ווען איך וואלט געקענט לערנען אזוי ווי אמאהל, הייתי רץ אצל ר"ת ולומד עמו כל הש"ס, אצל רבינו פרץ ולומד עמו כל הש"ס, וזאת אינני יכול לעשות כהיום.

אמר לו פעם, כשאחד תופס הדרך של אחד מגדולי האחרונים ז"ל, יודע כבר הנולד מן כל פסקיו, וגם תולדה דתולדה.

לא אהב כ"כ פלפולים רק בירור הענינים בבהירות יתירה ע"פ האמת, וסיפר שבשנת ה"ח לחייו ידע כבר את כל הש"ס בע"פ מן מס' ברכות עד סוף עוקצין, והי' אצל השפת אמת ז"ל, ועוד כמה גדולים ור' חיים ז"ל מבריסק, אצל האבני נזר ור' מאיר יחיאל מאסטרואוצא ז"ל, והפליג את בעל אבני נזר ז"ל מסאכאטשאו. סיפר ג"כ כשהי' בש"ק אצל הגה"ק מאסטרואוצא ז"ל בזה"ל, וואס מיינסט דו עס איז געוועזען סתם שבת, עס איז געוועזען רעוא דרעוין.

סיפר ג"כ מהר"ש וואזנער שליט"א, שפעם אחת שמע איך הוא לומד ספר יצירה בע"פ עם הלשון.

אם הוא מכיר את ר' שמעון'לה מעירו, אמר היהודי רבי שמעון'לה הוא הגאון הגדול בעולם. שאל אותו הרב מפני מה אתם אומרים שהוא הגאון הגדול כזה, ענה היהודי, דבר זה ידוע לכל תושבי עירנו, שפעם אחת יצר ר' שמעון אוזו לכבוד שבת עם קבלה מעשיות של ספר יצירה, וזאת לא נשמע על גאון אחר מדורנו.

סיים כבוד מהר"ש וואזנער שליט"א את הסיפור, אני היתי נוכח בחדרו של הרב מהר"ם שפירא בשעה הזאת, וכל כך נחקק הדבר אצלי עד שאני רואה את היהודי בעיני גם היום, ושומע אני את דבריו, 'איך בין געוועזען בשעת מעשה ווי דער יוד האט דאס דעצעהלט צום רב ז"ל, איך געדענק דאס, איך קען זעהן דעהם יוד מיט די שווארצע בארד מיט די אויגען אפילו היינט'.

גם סיפר הרב הגאון מהר"ש שליט"א, כי בהיות אדמו"ר מליבאוויטש רבי יוסף יצחק זצ"ל בעיר וויען, לצורך רפואה, בא אליו כבוד מהר"ש שליט"א לראותו, ודיבר עמו גם מן ר' שמעון'לה מזעליחאב. כ"ק אדמו"ר מהרי"י מליבאוויטש ז"ל הפליג מאד את ר' שמעון מזעליחאב ז"ל שהכירו מן עת שהי' בווארשא ואמר, כי כמה מאות שנה לא הי' בעולם מח בעל זכרון כמו ר' שמעון'לה מזעליחאב.

פעם שמע מן הגאון הקדוש זי"ע, שאמר כשהיתי בר שש עשרה שנה, ידעתי בע"פ כל ספרי מהר"ל בלשונם, ולפלא כי דברי רבינו המהר"ל זי"ע לא מש מן דבריו שדיבר לפני התלמידים.

פעם אחת קרא לי, והי' לומד אז זוה"ק מעוטף בטלית ותפלין, אם ישאל אותך אדם היכן נמצא מאמר חז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל, תאמר לו שזה כתוב כאן בזוה"ק פרשת נשא.

הי' כ"כ אדוק בתורה להבינם על בורין, שבעת שלמד מס' כלים ואהלות עם התוספתא, ורצה לידק בדיוק הדברים שנאמרו בהלכות תנור לקבלת טומאה, ונסע מרחק גדול עד בוכארא בארץ רוסיא ושם אצל אחינו הספרדים ראה אותו התנור הנזכר במשנה ותוספתא, המרחק מן שזליכאב עד התם הוא בערך ד' אלפים קלמ"ט.

כתב אליו רבינו ז"ל, כי בשעה שאין לו לאדם מישראל היכולת ללמוד בעיון, ילמוד בקיאות ואם אינו יכול ללמוד גם בקיאות ילמוד מדרשי חז"ל, ובלבד שלא יבטל זמנו היקר מכל יקר לריק ח"ו, (הכפיל אזהרה זאת בכמה מכתבים להתלמידים, לא תלך בטל אפילו רגע אחד) הי' לומד שיעור לפני התלמידים במשניות כלים, ואמר הר"ש והר"מ בע"פ. כשהתפלל לפני העמוד בר"ה ויוה"כ, הי' אומר היוצרות בע"פ בלא מחזור.

פעם אחת היתה בדיחא דעתיה, ואמר שבערך שלושים דורות עד אביו ז"ל, היו כולם בעלי רוה"ק (הוספת מהר"ש, ואני חושב שגם הוא ז"ל בכללם)

אמר, שהי' לו חיבור על תרי"ג מצות יותר בכמות מן ספר מנחת חינוך, ופעם אחת בהושענה רבה עשה חשבון הנפש, וגמר בדעתו שלא היתה כוונתו בחיבור הזה לשם שמים, ושרפו. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל. ע"כ דברי מהר"ש וואזנער שליט"א.

כג) כל לימודיו בתוה"ק הי' בעל פה באופן מפליא מאד, רק שני ספרים היו בכיס הטלית שלו, ספר תקוני זוה"ק וספר דברי אמת לרבינו הרבי מלובלין, זי"ע. בסה"ק דברי אמת הי' לומד שעה קצרה מדי יום ביומו דוקא בהביטו תוך הספר, כן תיקוני זוה"ק הי' פתוח לפניו והי' כותב דברים בסתרי תורה בשעה שהי' מעיין בו, לימודים הללו היו בשעה שהי' לובש תפלין דר"ת.

כד) הי' מסודר מאד בזמניו, בערך שעה 4 בבוקר קם ממתנו בל יום, עשה הכל בזריזות גדולה וגם שתה כוס חמין, בערך חצי שעה אחרי קומו כבר הלך אנה ואנה שקוע בלימודו בעומק גדול, לפעמים הי' נראה מנענע בראשו ומתפלא, אבל הכל ללא שום ספר בידו. בערך שעה שבע לבש טלית גדול ומניח תפלין, עמד אצל החלון כמו עשרה דקים עיניו צופיות למעלה, אח"כ התחיל תפלתו בקול ומשמיע כל תיבה ותיבה וגם האותיות נשמעים מתוך דבריו. מתחיל בקול מן יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שתצילנו היום ובכל יום וכו'. גם זמן תפלתו הי' בדיוק, הי' שוהה בתפלתו בערך שעה וחצי בכל יום ובשני וחמישי כמו רבע שעה נוספת.

כה) תפלתו היתה מעומק הלב מגובה מחצב נשמתו הגדולה, תיבות התפלה יצאו מפיו כמו דברים חיים וקיימים, משמיע איזה פרקים בתפלה עם כח גדול ביחוד. השומע דבריו מרגיש כי בכל דברי התפלה כרוכים סודות גדולות וכל תיבה ותיבה הדברים נוגעים בגבהי מרומים. בעת אמירת קרבנות ומעשי הקטורת היו יוצאים מפיו להבות אש עם כ"כ עומק גבוה, עד שכל השומע נתעורר בלבו